

Urc din ultimul strop al iernii

Camelia Oprea

Urc din ultimul strop al iernii,
Urmez mugurul din interior,
Desfăcându-mi aripile.

Lovesc fructul,
urc în cântecul păsării,
floarea s-a împlinit cu mine;
m-am oprit la o fereastră deschisă,
și câtă limpezime s-a ivit în ochii copilului
când m-a văzut!
Era singurul lucru fără de pată pe care îl văzusem.

De ce aş fi altfel decât soarele
când mă privesc în floare?
Am văzut timpul cum se rupe între două picături de rouă,
vocea de nicăieri sună greoi,
amintindu-mi c-am rămas copilă...